

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 15. november 2010
Kontor: Procesretskontoret
Sagsnr.: 2010-792-1511
Dok.: KBU40683

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 142 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 1. november 2010. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Julie Skovsby (S).

Lars Barfoed

/

Jens-Christian Bülow

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 142 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Ministeren bedes redegøre for reglerne om, at sagsøgte og sagsøger ikke kan have samme advokat samt retningslinjerne for politiets håndtering af sager, der rejses overfor ansatte i politiet.”

Svar:

I henhold til retsplejelovens § 126, stk. 1, skal en advokat udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik. Advokaten skal herunder udføre sit hverv grundigt, samvittighedsfuldt og i overensstemmelse med, hvad berettigede hensyn til klienternes tarv tilsiger.

Advokatrådet fastlægger det nærmere indhold af retsplejelovens standard for god advokatskik i et sæt advokatetiske regler, som senest er blevet ændret på Advokatrådets møde den 4. marts 2010.

Af pkt. 3.2. om interessekonflikter i de advokatetiske regler følger:

”3.2.1: En advokat må ikke bistå en klient i situationer, hvor en interessekonflikt er opstået, eller hvor der foreligger nærliggende risiko for, at en sådan konflikt opstår.

Sådanne situationer foreligger altid, når:

- 1) en advokat bistår klienter i samme sag, hvis klienterne har modstridende interesser. En advokat må dog møde for flere parter under et forberedende retsmøde, hvis der ikke under retsmødet behandles tvister, og hvis ingen af parterne har modsat sig dette,*
- 2) en advokat bistår en part efter tidligere at have bistået modparten i sagen,*

...

Sådanne situationer kan endvidere foreligge, når:

- 9) en advokat bistår en klient i en sag, hvis han uden at repræsentere modparten i den konkrete sag har et fast klientforhold til denne,*

...”

Reglerne gælder både for straffesager og civile sager. Det bemærkes, at det vil være rent undtagelsesvist, at sagsøger og sagsøgte i civile sager ikke vil have modsatrettede interesser.

For så vidt angår retningslinjerne for politiets håndtering af sager der rejses overfor ansatte i politiet, fremgår det af retsplejelovens kapitel 93 b (§§ 1019-1019 m), at statsadvokaterne behandler klager over politipersonalets adfærd i tjenesten (adfærdsklager). Det fremgår videre af lovens kapitel 93 c (§§ 1020-1020 i), at statsadvokaterne efterforsker sager, hvor der er en rimelig formodning om, at politipersonale i tjenesten har begået et strafbart forhold, som forfølges af det offentlige. Til hver statsadvokat er der knyttet et kontrolorgan (et politiklagenævn), der har indseende med statsadvokaternes behandling af adfærdsklager og straffesager mod politipersonale, jf. retsplejelovens § 93 d (§§ 1021-1021 h).

Det bemærkes i øvrigt, at der med lov nr. 404 af 21. april 2010 om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Ny politiklageordning m.v.) er gennemført en revision af reglerne i retsplejelovens kapitel 93 b-d, som træder i kraft 1. januar 2012.

Lovændringen indebærer, at der oprettes en ny myndighed – Den Uafhængige Politiklagemyndighed – der skal overtage opgaven med at behandle adfærdsklager og efterforske strafbare forhold, der er begået af politipersonale i tjenesten.